The Adventures of YIN & YANG

Snoepje and the Pizza Box

Written by
Susan Hermse Schaefer

Illustrated by Michael Bower Putman
Dutch translation by Juliëtte van der Aa

The Adventures of Yin & Yang:
Snoepje and the Pizza Box

Muse River Productions

Copyright © 2010 Muse River Productions,
Text Copyright © 2010 Susan Hermse Schaefer
Illustration Copyright © 2010 Michael Bower Putman
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the written permission of the author.

A Muse River book
conceived and created and designed by
Susan Hermse Schaefer and Michael Bower Putman
Translation by Juliëtte van der Aa
Library of Congress Control Number: applied for
Published by Dog Ear Publishing
ISBN: 978-160844-809-8

www.museriverproductions.com

©2010 Muse River Productions

Susan Hermse Schaefer is a creative thinker, writer, speaker, trainer, teacher, cat lover and global citizen. She met and married her beloved departed husband, Martijn Hermse, later in life and together they forged a magical existence alongside their adored cats and deep circle of friends and family. Born and raised in edgy Philadelphia, Pennsylvania, Susan's journey has included living in places such as Delhi, India, Bogotá, Colombia, and Maastricht, the Netherlands, Martijn's home. During her sixteen-years in Minneapolis, Minnesota, the location of this story, Susan forged a life-long friendship with Michael, who has breathed life into this simple tale. Susan currently resides in Pompano Beach, Florida, where the sea, sun, sand and soft breezes are enabling her to write, reach and teach in harmony.

Michael Bower Putman is a freelance designer and illustrator with a love for cats and a deep kinship with Susan. Michael felt Martijn's spirit at his shoulder, directing, as he recreated their lives with the cats in drawings and textures and love.

Juliëtte van der Aa lives and works in Amsterdam, the Netherlands, where she raises her beloved daughter, Veer and 'grey knight' cat, Jobje, and gives guided tours at the famous Anne Frank House.

Original Dedication

This tale is dedicated to Martijn, Yin, Yang and Snoepje, who really do make a family.
Written for Father's Day, June 20, 1999.

Dit verhaal is opgedragen aan Martijn, Yin, Yang en Snoepje, die echt een gezin zijn.
Geschreven voor Vaderdag, 20 juni 1999.

Second Dedication

In loving memory of my late husband, Martijn Anna Antonius Hermse, who would concur with Jean Cocteau, who said: "I love cats because I enjoy my home; and little by little, they become its visible soul," and Yin and Yang, who indeed made our house a home.

And to "Miss Snoepje Van de Weg, Roze Neus, Papa John", aka, "Boopie", a cat with more than three names and more than nine lives, and her second mother, Stephanie Cunningham, an angel disguised as a human.

Ter nagedachtenis aan mijn geliefde echtgenoot, Martijn Antonius Hermse, die het eens was met Jean Cocteau, die zei: "Ik hou van katten omdat ik van mijn huis geniet; en beetje bij beetje wordt het hun zichtbare ziel," en aan Yin en Yang, die het huis inderdaad een ziel gaven.

En aan "Miss Snoepje Van de Weg, Roze Neus, Papa John,", oftewel "Boopie", een kat met meer dan drie namen en meer dan negen levens, en haar tweede moeder, Stephanie Cunningham, een engel vermomd als mens.

The purr of a cat

is stronger than potions,
older than history,
deeper than oceans;
it lowers blood pressure
and makes your heart sing,
the purr of a cat
is a mystical thing.

It cures and it calms,
it heals like a balm,
and all that's required
'tis a stroke of your palm.
A cat on your lap
is equal to heaven,
imagine then having
three...six...or seven!

The purr of a cat, is really an *Om*,
the purr of a cat makes each house a home.

© Susan Hermse Schaefer 2010

Antoine and Sara met and married later in life. Neither had children, but Sara had loving companions, Yin and Yang, two laid-back cats she'd adopted from a farm in Minnesota. Antoine instantly fell in love with these two furry critters and so they became a family.

Antoine en Sara waren al wat ouder toen ze elkaar ontmoetten en trouwden. Geen van beiden had kinderen, maar Sara had liefhebbende huisgenoten, Yin en Yang, twee relaxte katten die ze had meegenomen van een boerderij in Minnesota. Antoine werd gelijk verliefd op deze twee harige wezentjes, en zo werden ze een gezin.

Now Antoine had come to live in Minnesota from the fabled land of windmills, the Netherlands, and had never owned a cat. But being a gentle man who thought deep thoughts, he grew a strong bond with these two easygoing, mature creatures who thrived under his quiet attention.

Yin, the more worldly of the two, took great pleasure in laying for hours upon Antoine's lap as he read his many books of deep thoughts called philosophy books. Yang, the more contemplative, was content to simply snuggle beside them, accepting Antoine's frequent strokes and clucking sounds.

Antoine was vanuit Nederland, het fabelachtige land van de molens, in Minnesota komen wonen, en had nog nooit een kat gehad. Omdat hij een zachtaardige man van diepe gedachten was, kreeg hij een sterke band met deze twee ontspannen, rijpe wezens die gedijden onder zijn stille aandacht.

Yin, de meest aardse van de twee, beleefde er groot plezier aan uren op Antoine's schoot te liggen wanneer hij een van zijn vele boeken, boeken van diepe gedachten, las. Filosofieboeken. Yang, de meest contemplatieve van de twee, vond het prima om gewoon lekker tussen hen in te liggen terwijl hij zich door Antoine liet aaien en genoot van zijn klokkende geluidjes.

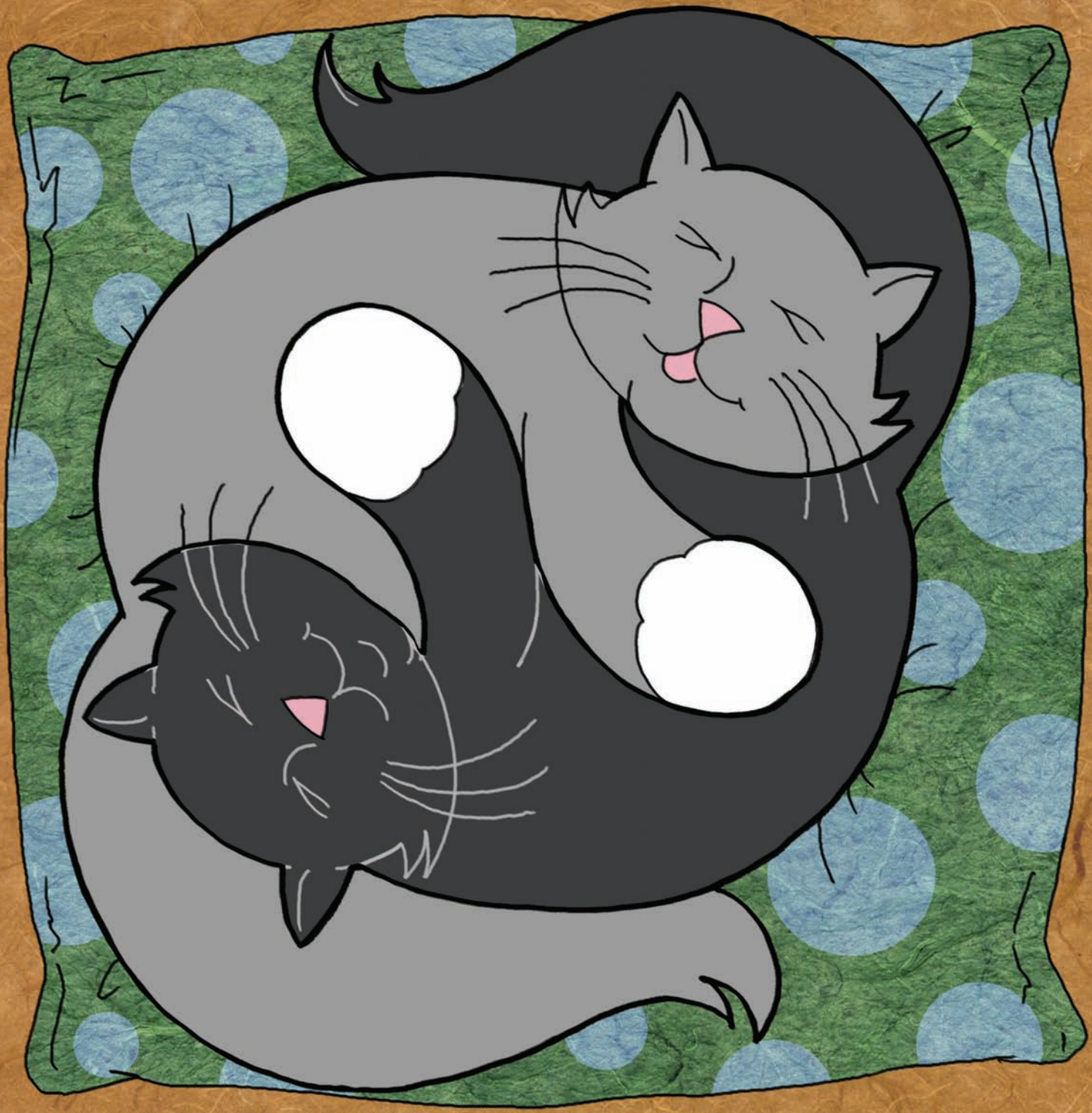

As the years passed, Yin and Yang began to slow down with age. Sara told Antoine that she missed the friskiness and frolicking of the boys' younger days. "I'd like a kitten, dear, what do you think?" Antoine, never having raised cats honestly didn't know what to think. "Will it disturb the boys?" he wondered. "I don't think so, but let's visit Dr. de Jong, to find out," Sara suggested.

Met het verstrijken van de jaren werden Yin en Yang ouder en trager. Sara zei tegen Antoine dat ze de speelsheid en uitbundigheid toen de jongens nog jong waren miste. "Ik zou een klein katje wel leuk vinden, schat, wat zou jij daar van vinden?" Antoine, die nog nooit een kat had gehad, wist niet wat hij ervan moest denken. "Zal het de jongens niet storen?" vroeg hij. "Ik denk het niet," zei Sara, "maar laten we naar dokter de Jong gaan om er achter te komen."

So, off they went to their favorite veterinarian, Dr. de Jong, who like Antoine, also came from the land of windmills. Dr. de Jong was fond of Yin and Yang and assured Antoine and Sara that, in fact, a kitten would be perfect company for them. "If you wait too long," she warned, "a kitten could really disturb their patterns. But now they're at the stage of their lives where they could use a bit of stimulation to keep them young at heart and active."

Zo gingen ze naar hun favoriete dierenarts, dokter de Jong, die net als Antoine uit het land van de molens kwam. Dokter de Jong was dol op Yin en Yang en verzekerde Antoine en Sara ervan dat een kitten eigenlijk perfect gezelschap voor de jongens zou zijn. "Als je te lang wacht," waarschuwde ze, "zou een katje inderdaad hun gewoontes kunnen verstoren. Maar nu zijn ze in het stadium van hun leven waarin ze wel wat stimulans kunnen gebruiken om ze jong van hart en actief te houden."

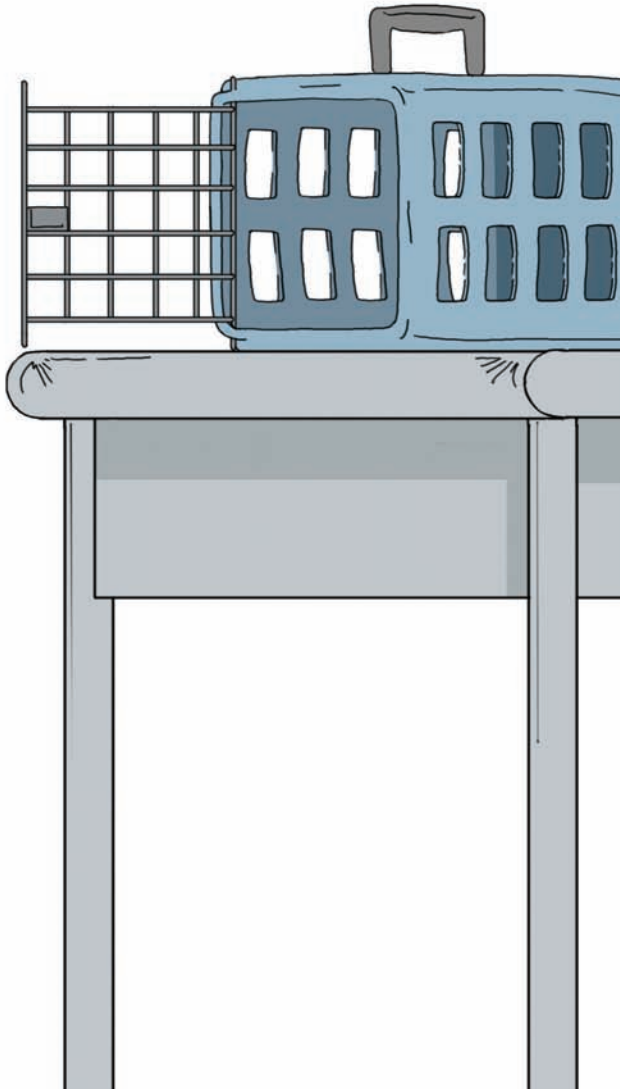

Thrilled with this news Sara set her heart on a kitten. It was autumn and together Antoine and Sara visited the animal shelters in their vicinity. They searched the rural areas where Yin and Yang came from. They searched the city. They even went to the University's animal labs, but they couldn't find the kitten of their dreams.

Enthousiast geworden door het nieuws zette Sara haar zinnen op een klein katje. Het was herfst en samen bezochten Antoine en Sara het dierenasiel in de buurt. Ze gingen naar het platteland waar Yin en Yang vandaan kwamen. Ze zochten de hele stad af. Ze gingen zelfs naar het dierenlaboratorium van de universiteit maar ze konden het katje van hun dromen niet vinden.

Saddened, Sara called Dr. de Jong to ask for advice. "Why not wait until spring when there are many more kittens to choose from?" advised the kindly vet. Sara longed for a little kitten, but she agreed to wait until after the long Minnesota winter ended. But it was difficult. She even dreamed of kittens.

Verdrietig belde Sara dokter de Jong om advies te vragen. "Waarom wacht je niet tot het voorjaar, wanneer er veel meer katjes zijn om uit te kiezen?", adviseerde de vriendelijke dierenarts. Sara verlangde naar een klein katje, maar stemde ermee in te wachten tot de lange winter in Minnesota voorbij was. Moeilijk was het wel. Ze dróómde zelfs van kittens.

One evening, Antoine suggested that Sara pick up a pizza for dinner on her way home from the office. It had been a long time since they'd had a good pizza dinner and the thought cheered Sara. As she pulled up to their favorite pizzeria, a woman walked out with a wicker basket brimming with - kittens!!

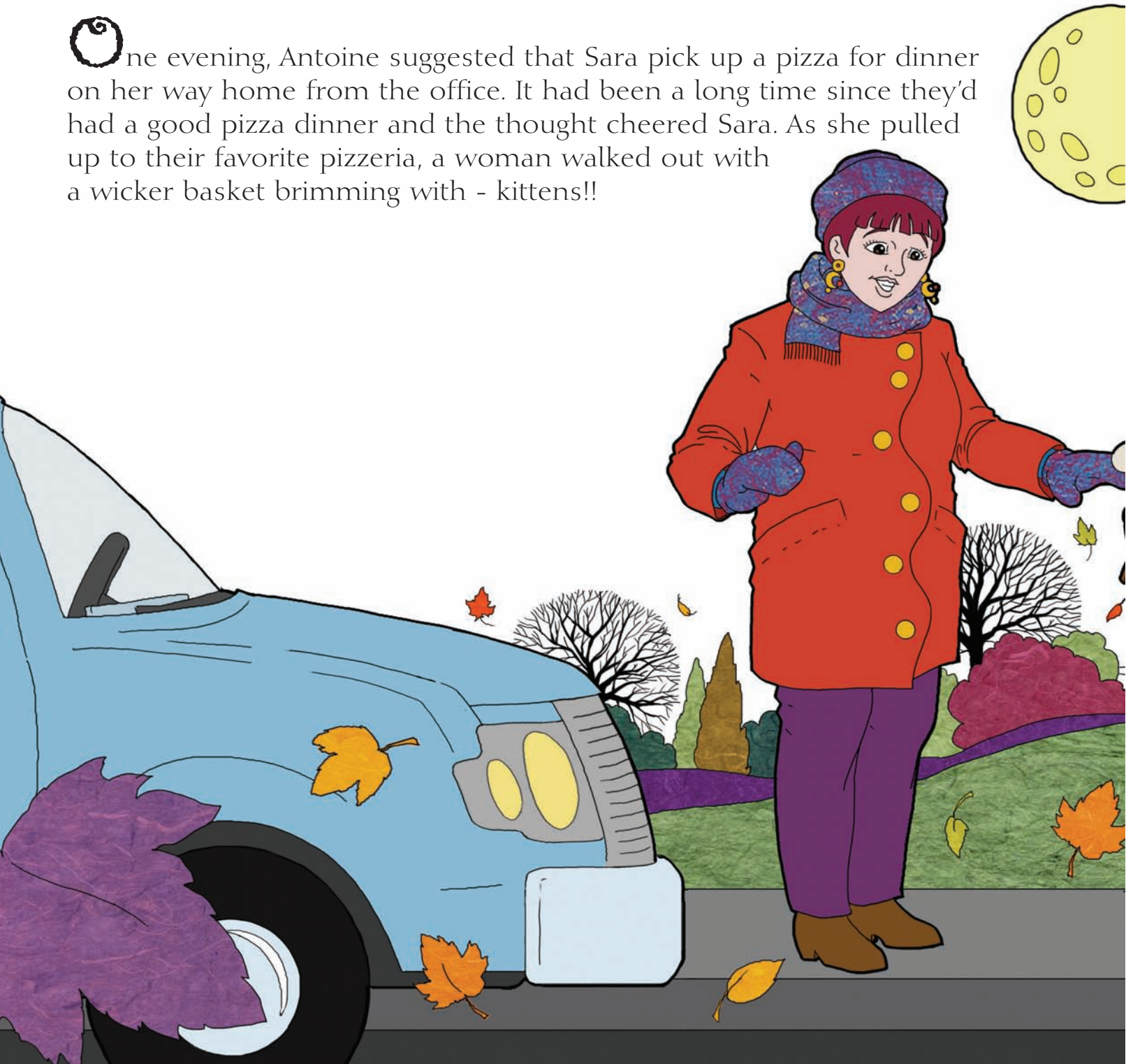

Op een avond stelde Antoine voor dat Sara een pizza ging halen op weg van haar werk naar huis. Het was lang geleden dat ze samen een lekkere pizza hadden gegeten en de gedachte vrolijkte Sara op. Toen ze stil hield voor haar favoriete pizzeria, kwam er een vrouw naar buiten met een gevlochten mand boordevol - kittens!!

Sara could hardly contain herself. "Excuse me," she blurted out, "but where did those kittens come from? And are they for sale?" The woman petted four furry heads. "Oh, my sister manages this pizza shop and she found them abandoned in the trash. I've fallen in love with them and I'm taking them home."

Sara was crushed. She couldn't believe what had just happened! Inside the shop she ordered Antoine's favorite pizza, sun-dried tomato, feta and anchovy. The manager explained that it would take about fifteen minutes. Sara walked outside to wait.

Sara kon zich nauwelijks inhouden. "Sorry," flapte ze eruit, "maar waar komen deze kittens vandaan? En zijn ze te koop?" De vrouw streelde vier harige kopjes. "O, mijn zus is manager van deze pizzeria en ze heeft ze tussen de afval gevonden. Ik ben verliefd op ze geworden en ik neem ze mee naar huis."

Sara was er ondersteboven van. Ze konniet geloven wat er net was gebeurd! Binnen bestelde ze Antoine's favoriete pizza, met zongedroogde tomaatjes, feta en ansjovis. De manager zei dat het ongeveer vijftien minuten zou duren. Sara liep naar buiten om te wachten.

It was one of those perfect autumn nights – the moon hung like a lemon lollipop in a lapis lazuli blue sky, streaked with tufts of pink and purple cotton candy. As she sat on one of the benches beside the shop, she heard a faint sound. Straining to listen, she leaned forward.

Het was een van die perfecte herfstavonden – de maan hing als een volle citroen in de lapis lazuli blauwe lucht, doortrokken van groepjes paarse en roze suikerspinnen. Zodra ze op één van de bankjes naast de winkel was gaan zitten, hoorde ze een zacht geluid. Toen ze zich uitstrekte om te luisteren, hoorde ze een zacht geluid.

Mee-yeow
Mi-auw

PIZ

Mee-yeow
Mi-auw

Mee-yeow
Mi-auw

Sara grabbed one of the shiny silver trash cans used for food waste and climbed atop so she could look inside the shop's large green dumpster. Again…mee-yew, mee-yew. Leaning over the edge, carefully Sara pulled out a deep, square box made for deep-dish individual pizzas. She opened the lid and inside, curled in a little ball was the tiniest grey and white kitten, shivering and cold.

Sara pakte een van de glinsterend zilveren vuilnisbakken en klom er op om in de grote groene container te kunnen kijken. Weer…mi-auw, mi-auw. Leunend over de rand trok Sara er voorzichtig een hoge, vierkante, pizzadoos uit. Ze opende het deksel en binnenin, opgerold als een kleine bal, lag een piepklein grijswit katje, bibberend van de kou.

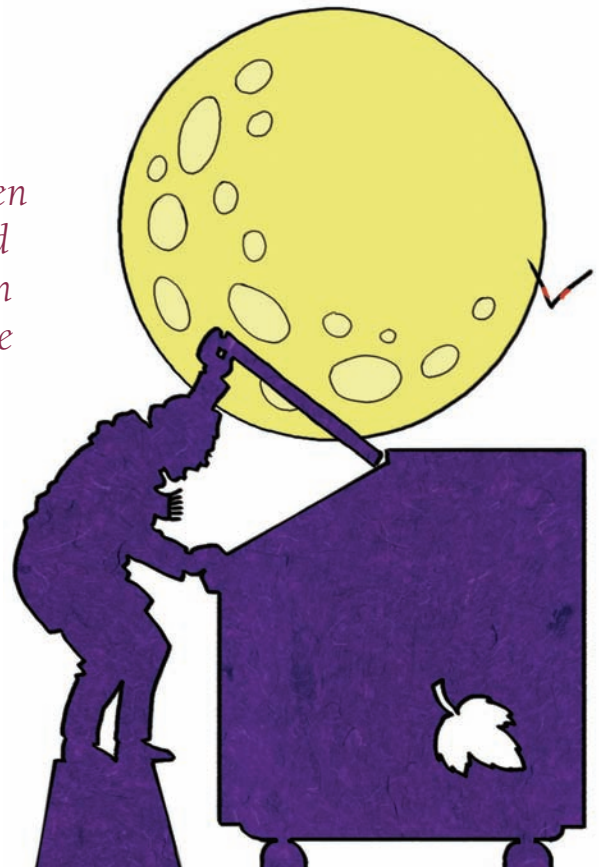

Gently, Sara took the kitten in her hand and removing her scarf, wrapped the pitiful creature. She alerted the manager that she had found yet another kitten, asking her to examine carefully the dumpster to make sure that no others had been abandoned there. The warm pizza box made a perfect nest for the little critter on their ride home.

Voorzichtig nam Sara het katje in haar hand. Ze deed haar sjaal af en wikkelde het kleintje ermee om. Ze waarschuwde de manager dat ze nog een katje had gevonden, en vroeg haar de container zorgvuldig te onderzoeken om er zeker van te zijn dat er geen andere poesjes in achtergelaten waren. De warme pizzadoos bleek een perfect nestje voor het kleine beestje op hun reis naar huis.

Walking into the kitchen, Sara placed the pizza box with the scarf heaped on top on the table. Antoine and the cats huddled around the pizza as they always did, since Yin and Yang were sure to get a tasty anchovy treat.

Terwijl ze de keuken inliep, zette Sara de pizzadoos met de sjaal er bovenop, op tafel. Antoine en de katten drentelden er, zoals altijd, omheen, aangezien Yin en Yang ervan verzekerd waren onthaald te worden op een overheerlijk stukje ansjovis.

Instead, to Antoine's amazement, Sara carefully unwrapped the grey fluff ball. The kitten had responded to the warm pizza box beddy by curling up and happily dozing off. Smelling something not at all anchovy-like, the boys also were peering at the tiny heap.

Maar tot Antoine´s grote verbazing, onthulde Sara voorzichtig een grijze pluizige bal. Het katje had zich aan de warme pizzadoos over gegeven en was, vreedzaam opgerold, in slaap gesukkeld. Yin en Yang tuurden naar het kleine hoopje, en roken iets wat beslist geen ansjovis was.

Not much pizza was consumed in the house that night. Small bowls of water and wet cat food were scrounged up and the pizza box was lined with the scarf to become a beddy for the kitten.

Er werd niet veel pizza gegeten die avond. De mensen zetten kleine bakjes met water en eten voor de katten neer, om vervolgens de pizzadoos met de sjaal te omhullen en er een klein zacht bedje voor de kitten van te maken.

"What shall we name her?" Sara asked. "She's so small and sweet," Antoine replied, "let's name her Snoepje." "Snoop-yuh?" Sara sounded out the name. "Yes, it's a Dutch word for sweetie," explained Antoine.

"Hoe zullen we haar noemen?" vroeg Sara. "Ze is zo klein en lief," zei Antoine. "Laten we haar Snoepje noemen." "Snoop-yuh?" zei Sara luid. "Ja, dat is een Nederlands woord voor sweetie," legde Antoine uit.

And so Snoepje and the pizza box became a part of their household and a part of their lives.

En zo werden Snoepje en de pizzadoos onderdeel van hun gezin, en deel van hun leven.

The End...

(or is it The Beginning?)

Het Einde...

(of het Begin?)